Za dobré články na seminář...

Už jenom to, že jsme se v soutěži umístili druzí, bylo skvělé. Ale že jsme k tomu dostali pobyt v Litomyšli, paráda. Pobyt byl příjemný a poučný. Dílny, kterých jsme se mohli zúčastnit, byly dobrý nápad. Nejen, že jsme se něco nového dověděli, ale ta zábava a seznámení s lidmi, co se zajímají o to samé jako vy, za to stálo. Jen je mi líto, že se nemohlo prozkoumat město. Klidně bych si to zopakovala. Možná to někdy zopakujeme. Ale musíme se snažit. ;o)
Alina Malysh, 9.A

Mně osobně se výlet celkem líbil. Nejen, že jsme se ulili ze školy, ale také jsme se dozvěděli spousty a spousty zajímavostí co týče novinaření a novinářské etiky. I když se výlet vydařil, nebyla jsem moc spokojená s dobou všech školení – byli vážně, vážně, moc dlouhé a někdy i trochu nudné. Myslím, že nebylo nutné nás tam držet až do noci, ale i tak jsem s výletem moc spokojena. Nebylo vůbec špatné si tohle vyzkoušet a poučit se od zkušených lektorů.
Kamila Rybářová, 7.A

Ve středu 2. 3. jela část redakce Jílovského školáka na seminář do Litomyšle. Dopoledne jsme proseděli v autobuse nebo vlaku. Když jsme dorazili, protáhli jsme si svaly a hurá na oběd. Pak byla prezentace časopisů, která se nám vyvedla. Dokazoval to ohlušující potlesk. Prezentace byly zajímavé a čas rychle utekl. Po večeři jsme chvíli hráli stolní hry. Druhý den ráno jsme plní energie vyrazili na dopolední "dílny", tedy kurzy novinařiny. Byly čtyři, každá o jiné části novinářské práce. Trvaly téměř čtyři hodiny, ale měli jsme přestávky jako ve škole. Tak jsme museli i pracovat, například napsat za pět minut zprávu o této akci. Po obědě nás hnali do další práce. Až v šest hodin večer jsme si oddechli. Ale naše sešity byly plné užitečných rad a hlavy se naplnily vědomostmi. Ráno jsme se probudili opět svěží. Po snídani jsme dostali na slavnostním zakončení diplomy. Domů jsme odjeli s vědomím, že jsme se něco naučili a využijeme to.
Jiří Janoušek, 4.B

Bydleli jsme v hotelu Dalibor. Pokoje byly krásné a velké, byla tam televize a také koupelny, které jsme měli jenom sami pro sebe. Nechyběla obrovská okna, ze kterých byl výhled na část Litomyšle, hlavně na zámek. Celkový vzhled hotelu popíšu dvěma slovy: vysoký, obrovský. Bohužel v hotelu jsme měli jenom snídaně a večeře i obědy ve školícím centru. U snídaně jsme nevěděli, co si dáme dříve. Celkově bych to zhodnotila na 1*. V hotelu jsme byli jen večer, ale přece jsme se jeli školit, a ne si užívat hotel!!!
Aneta Cihlářová, 7.A

Železniční soutěž má vítěze

Určitě si vzpomínáte na soutěž týkající se Království železnic. Správná odpověď na otázku: Která obec z okolí Jílového se brzy objeví na železničním modelu z Království železnic?, zní: Luka pod Medníkem! Jména těch, kteří správně odpověděli, jsme napsali na lístky a vylosovali šťastného výherce. **Je jím Šimon Daněk**! Blahopřejeme. Svou výhru dostal 1. 4. o velké přestávce.
Vy, co jste nevyhráli, nezoufejte. Jílovský školák má soutěží vždy hromadu, určitě si vyberete!
JJ

JÍLOVSKÝ ŠKOLÁK - časopis pro žáky ZŠ Jílové u Prahy.
Vydávají členové novinářského kroužku při ZŠ: M. Grössl 4. B, A. Peková 8. B, N. Kadeřábková 6. B, J. Janoušek 4. B, K. Rybářová 7. A, A. Cihlářová 7. A, A. Malysh 9. A, D. Rybářová 9. A, E. Ročárková 4.B, K. Semecká 4.B
vedoucí kroužku J. Venturová a J. Bloudková,
upravila: S. Ingrová
JŠ ročník III., číslo 3/01/2011; vyšlo 14. 04. 2011, náklad 300 ks.
www.zsjilove.cz

Jílovský školák

číslo 4

Školní noviny ZŠ Jílové u Prahy 2011/04, III. ročník 14. 4. 2011

Geocaching s Táborníky

V soboru 5. března jsme měli sraz s Táborníky s plánem , že půjdeme hledat s GPS keše. Bylo to hezké, a přesto že jsem to zkoušela poprvé v životě, tak se mi to moc líbilo. Doporučuji vyzkoušet jelikož v okolí Jílového je plno schránek. Web: www.geocaching.com (AC)

Pochod Libeň – Davle

Začátkem března se šel každoroční pochod Libeň – Davle cca 15 km. Chodí se týden po masopustu v Libni. Sraz byl v 9 hodin u Višňovky (hospoda s hřištěm na nohejbal). Když se sešla skoro celá vesnice a lidi z okolí, vyrazilo se. Trasa vede lesem přes Libeň – Okrouhlo – Záhořany – pod Petrovem – Davle. V Okrouhle se pečou buřty. V Zahořanech se přejde cca 5 potoků bez lávek. V Davli čekají autobusy, které nás odvezou zpátky do Libně. Se sestrou ho chodíme už od pěti let a pokaždé je sranda, která byla i letos.
Alice Peková, 8.B

Uvnitř novin čtěte uvnitř:

Velikonoce trohu jinak
Velikonoční inspirace
Anketa o jaru
Nová výtvarná soutěž

Lorem ipsum dolor sit ame

Pozvánka na Velikonoční jarmark

Určitě se většina z nás těší na Velikonoční jarmark, který bude zahájen 20.dubna. Opět budeme místo učení a posedávání v lavicích vyrábět různé věci jako každý rok. Pokud se někdo chystáte na jarmark, popíšu vám, jak to asi tak probíhá. Jak už jsem řekla, nejdříve si třídy dopoledne vytvoří výrobky. Když už mají vše hotové, musejí si rozdělit „služby“, kdo kdy bude jakou půl hodinu prodávat. Střídání totiž většinou probíhá po půl hodině. Když už je vše hotové, třídy vyrazí jako každý jiný den na oběd a ve dvě hodiny to vypukne. Spousta maminek, tatínků, babiček, dědečků a řada jiných lidí se nahrne do vestibulu školy, ke skřínkám a děti na ně čekají s vytvořenými stánky a těší se, až si rodiče něco koupí. Vše takto probíhá stejně jako na Vánočním jarmarku. Děti vydělají spousty peněz a za to nakupujícím moc děkujeme. Pak jenom zbývá uklidit stánky a vyrazit s plnou náručí věcí domů.

Aneta Cihlářová, 7. A

Vystoupení HAZARD MÁNIE se povedlo

Dne 17. 1. 2011 se uskutečnilo pololetní vystoupení tanečního studia HAZARD. Sraz byl, pro ty, kteří vystupovali, v jednu hodinu v KC Jesenice. Celé odpoledne se trénovaly sestavy na podium i mimo podium, nástupy a závěrečná děkovačka.
Děti z kategorie mini měly sraz až ve čtyři hodiny, protože by to tam nevydržely celý den bez rodičů. Od pěti začalo vystoupení pro rodiče těchto dětí. Malé děti to zvládly perfektně, akorát bez breků některých dětí se to neobešlo.
Od šesti začalo vystoupení starších dětí, juniorů a tanečníků v hlavní věkové kategorii. Všechno šlo podle plánu. Nejdřív začaly děti podle kurzů, jak jdou za sebou, po nich zatančily starší děti, které už jezdí na soutěže. Po nich jsme šli my junioři a nakonec soutěžící v hlavní věkové kategorii a děti, které jezdí za juniory na závody. Skončilo se hromadnou děkovačkou. A šlo se domů. Všichni to zvládli perfektně, někteří to trošku popletli, ale bylo to hezké.
Alice Peková, 8.B

Představení sov skončilo soutěží

Začalo to tím, že jsme se v naší tělocvičně pohodlně usadili. Hned na to začali dva páni ze střediska MERLIN povídat krátký úvod o představení tajemné sovy, například že sovy mají skvělý sluch, ale mají problémy se zrakem, například na vzdálenost 4 m skoro nevidí. Ihned po úvodu se začaly předvádět sovy. Sovy byly nádherné. Vystupovalo 9 sov: výr velký, výreček malý, sýček obecný, sovice sněžná, sovice krahujová, puštík bradatý, kalous ušatý, sova pálená a puštík obecný. Sovy létaly, představovaly se. Ale třeba si také 9 dětí sedlo do kroužku namačkané k sobě a doprostřed se dala hodně potichu pípající myška (elektronická) a kalous ušatý ji přibližně z 15 m slyšel.

Nakonec jsme si zahráli soutěž, ve které jsme museli odpovídat na různé otázky ze dne, který jsme se sovami prožili, např.:“Na co má výreček malý uši jako větvičky?“ Nedostalo se na všechny, ale ti vybraní vyhráli letáček se sovami.

Milan Grössl, 4.B

Vyhlídky EKA jsou o mnoho lepší

Ve středu 9. 2. se konala mimořádná schůzka Ekotýmu už od 8 hodin pod vedením paní učitelky Krištůfkové. Když jsme se rozesadili v lavicích, rozhodli jsme se upozornit na jednu zdánlivě bezvýznamnou, v poslední době docela běžnou, událost. Na záchodech máme zelené utěrky a obyčejný bílý toaleťák. Prosím, a to jménem celého Ekotýmu a všech ostatních, **k otření své zadnice použijte obyčejný toaleťák. Utěrky totiž záchod ucpou a pan školník ho musí čistit. Zelené utěrky slouží výhradně na osušení umytých rukou a házíme je do koše!** To byla první informace, kterou byste měli vědět.
Dále nám pan Nový přednášel o třídění, svozu, recyklaci a zpětném využití nejrůznějšího odpadu. Také nám pověděl o možnosti sběru kuchyňského oleje v naší škole (více na www.sberoleje.cz). Pak jsme zhodnotili svoji práci za první pololetí, popřemýšleli, co udělat v druhém a už se vrhli na úkoly. Například já jsem s dalšími pilnými "Ekáčky" kontroloval koše, ale udělali jsme i spoustu dalších věcí. Doufám, že budete příjemně překvapeni!

Jiří Janoušek 4.B

I při druhé zimní olympiádě byla legrace

Už 2. zimní olympijské hry byly jako minulý rok rozděleny do tří kategorií. První den, v úterý 22. března, se utkali žáci 7 - 9 tříd, den po nich soutěžili zase žáci 1 - 3 tříd a po nich přišly na řadu 4. - 6. třídy. Měli jsme tři disciplíny, které byly na čas. První disciplínou byl slalom. Druhou výšlap do kopce, v něm byla proti loňsku změna. Minulí rok jsme běželi na lyžích stromeček a letos jen v přeskáčích, a o to byla větší sranda. A poslední disciplína byla jízda zručnost, u které jsme se někteří pořádně zasmáli. Během těchto všech disciplín byly samozřejmě přestávky na jídlo a zbyl čas i na samostatné ježdění. Určitě bych olympiádu doporučila zkusit, pokud umíte lyžovat nebo jezdit na snowboardu. Už se těším na další ročník.

A měli bychom také poděkovat všem organizátorům, tedy hlavně paní učitelce Jabůrkové a skiareálu Chotouň. Děkujeme.

Aneta Cihlářová, 7.A

Lyžařská olympiáda byla báječná

V pátek 25. 3. se v Chotouni konala lyžařská olympiáda 4. – 6. tříd. Sraz jsme měli ráno u transformátoru, kde jsme si vesele povídali a kypěli zvědavostí, jaké to asi bude. „Tak co, Franto, vyhrajeme?" „Já ti nevim, ty šesťáci nás asi porazej." „Ale kdepak, přece jsme trénovali a oni ne." Takto jsme na sebe pokřikovali, ale cestou do Chotouně nás radostné očekávání opustilo a vystřídala ho nervozita. Na sjezdovce jsme se však opět osmělili, protože cvičné jízdy zcela naplnily naše očekávání. Během nich se vždy svolávali lyžaři nebo lyžařky (případně snowboardisti a snowboardistky) z dané kategorie na jeden ze závodů rozličných disciplín. Závodilo se ve slalomu, běhu v přezkáčích do kopce a jízdě zručnosti. Závody nám ztěžovalo slunce, které dopoledne začalo hřát až příliš, čímž většinu lyžařů donutilo sundat si bundy a vyhrnout si lyžařské kalhoty. Některým dokonce spálilo kůži (mohu uvést sám sebe jako příklad, jelikož tento článek píšu s obličejem rudým jako rajče). Lyžovali jsme až do poledne, potom jsme šli zpátky do školy. V jednu hodinu jsme dorazili na oběd a byli jsme vděční, že si konečně můžeme odpočinout. Avšak ta únava a bolest svalů neznamenaly nic proti tomu, jak báječný den jsme prožili!

Jiří Janoušek 4.B

LYŽÁK byl super……. !!!!!

Určitě se všichni sedmáci i někteří osmáci těšili na 28. ledna, jelikož byl odjezd na lyžák. V 9 hodin se odjíždělo ani o minutu později. Všechny nás čekala dlouhá cesta autobusem. Na místo, do chaty Bohemia, jsme dorazili okolo poledne. Pěší cesta k chatě byla moc z kopce, takže jsme každou chvíli padali. Nejdříve nás učitelé rozdělili na pokoje a trochu jsme se zabydleli. Nahoře měli pokoj holky a dole kluci. Zanedlouho nás ale učitelé a instruktor Johny vyhnali na procházku. Tam jsme se seznámili s Vítkovicemi.
Po večeři byl chvíli klid a pak dobrovolné zpívání na kytaru s Lexou a Růžou, ale řekla bych, že se hodně dětí nezúčastnilo. Všichni byli utahaní jako psi! Večerka byla v půl desáté, ale snad nikdo to nerespektoval. Ráno byl budíček UŽ v sedm hodin.
Každý den se chodilo na sjezdovku a na běžky. Byli jsme rozděleni do skupin lyžaři (začátečníci a pokročilí) a snowborďáci. Ve 12 hodin jsme se museli vrátit na oběd. Po obědě nás neminul polední klid. Ve dvě jsme už zase museli být připraveni před lyžárnou buď s prknem, nebo s běžkami. Buď šli lyžaři nebo snowborďáci na sjezdovku nebo na běžky, návrat byl po 16 hodině. Večeře byla v šest hodin, tedy jestli si dobře pamatuji.
A večerní program v osm. Jednou si pro nás pan učitel Pešta přichystal program, který se mi docela líbil. Měl takové papíry s panáčky a ti dělali různé činnosti. S jejich pomocí jsme zhodnotili naše zlepšení během lyžařského kurzu. Jindy jsme viděli film o snowboardu nebo spíše takové triky, co se na něm dají dělat. Jednou večer měli prostor snowboardisti na jejich hry. Hrály se například židličky, štronzo, (byla to sranda)….. Další večer jsme viděli pořad o lyžích, ale to už bylo spíš poučné než pro zábavu. Předposlední večer pak nastaly hry lyžařů, a to bylo tedy něco. Třeba haďování! Poslední večer byla DISKOTÉKA !!! Ten den se snad všechny holky sešly v našem pokoji, jelikož jsme měly zrcadlo na skříni. Všechny se líčily, česaly, oblékaly a podobně. Pak se tancovalo až do noci. No, do noci ne, ale až do půl desáté. Tentokrát byla večerka až v deset. Ráno se nikomu nechtělo vstávat, už se jelo domů. Všichni jsme se shodli, že nikam nechceme !!! Jenže co jsme mohli dělat? Balilo se a uklízelo. Když jsme odnesli všechnu bagáž z chaty, tak se střaaaaašně dlouho čekalo na autobus. Jenže jsme málem umrzli, ale doopravdy. Když autobus už konečně přijel, tak jsme museli vše nejdříve naložit, a to trvalo snad celou věčnost!!!! Do autobusu jsme nasedli celí promáčení. Lyžák byl super. Jestli se budou příští rok doplňovat nějaké děti z osmiček, tak bych chtěla určitě jet!!! Byl to krásný týden a bylo hezké počasí. Hned bych se tam vrátila zpět.

Aneta Cihlářová a Alice Peková

Trable s poznámkou

Určitě se vám už stalo, že jste snad alespoň jednou dostali poznámku, ať už za zapomínání, nebo zlobení. Já dostala poznámku za zazvonění mobilu při hodině. Zdá se to vlastně úplně normální až na to, že se k tomu váže poněkud směšná historka. Ale já začnu od začátku. Při hodině českého jazyka při tichu, které právě třídou probíhalo, se ozvalo zvonění. Já jako vždy vzorná žačka, jsem si v tu chvíli říkala: „Kdo si ho zase zapomněl vypnout! “ Až na moment, kdy jsem si uvědomila, že to jsem vlastně já. Nějak jsem ztuhla a rychle vytáhla mobil z tašky. Vypnula jsem ho a čekala co se bude dít dál. Pak následovala poznámka a odebrání mobilu. Všechno se zdálo normální až do chvíle, kdy jsem zjistila, že žákovská, ve které se blýskala poznámka, nepatří mě, ale mé spolužačce. Ta si naše žákovské jen tak ze srandy vyměnila. Chvíli jsem přemýšlela zda jí to mám říct, nebo ne. Přece jenom jsem poznámku mít nechtěla, ale hnulo se ve mně svědomí a já jí to připomněla. Obě jsme pak vyprskli smíchy a došly jsme za paní učitelkou, kterou to mimochodem také pobavilo, aby tu poznámku přepsala. Kdo ví jestli v ten den nepadly do vyměněných žákovských ještě další známky.

Kamila Rybářová, 7.A

Těšíte se na jaro?

Kačka Šejbová 4.B: Na jaro se těším. Bude se mi lépe chodit do školy.
Lucie Geblerová 4.B: Těším se částečně, protože bude bláto.
Kája Fialová 4.B: Těším se na jaro. Budu moci chodit v plavkách.
Paní vychovatelka Jirsíková: Na jaro se těším. Bude hezky teplo a všechno pokvete.
Kateřina Dopitová 3.A: Ano. Protože můžu jezdit na in-line a dostanu novou aktovku.

Ptaly se Eliška Ročárková a Týna Semecká, 4. B

Jak se těšíte na jaro Simčo a Lucko (6.A)?
Simča: Ani ne
Lucka: hodně
Co budete dělat Dany, Kačko a Verčo (6.A +B)?
Dany: Lézt po stromech, stavět bunkry a samozřejmě se učit.
Kačka: Budu si užívat.
Verča: Pojedu na chatu.

Co máte na jaru rádi naši milí učitelé?
Michal Pešta: Vůni, barvy a sluíčko a nejlepší je to dohromady.
Iva Jabůrková: Vůně, ptáci zpívají, energie. Všechno
Hana Semecká: Naděje

A co naše paní ředitelka?
Teplo, zpěv ptáků.

Ptala se Natalie Kadeřábková, 6.B

Výtvarná soutěž je zpět

Minulá soutěž nedopadla podle našeho očekávání. Bohužel naše redakce dostala jenom tři obrázky. A tak tito pilní kreslíři: **Radek Janošov 1.B, Hana Balogová 1.B a Katka Dopitová 3.A**, od nás dostali diplomy a odměny. Gratulujeme!
A vy ostatní se můžete také snažit, protože vyhlašujeme novou soutěž. Nové téma je LÉTO. Nakresli nám letní den, prázdniny nebo co tě napadne. A nezapomeň, můžeš získat hezké odměny. Své výtvory odevzdávejte ve vrátnici nebo v klubu do 20. května 2011. Obrázek pak bude otištěn v novinách. Tak šup do práce. :D
Alina Malysh, 9.A

Jarní básničky

O jaru
Po zimě se jako zázrakem,
začne objevovat slunce nad mrakem,
sníh se rozpije jako pápěří,
a pak, kdo na zázraky vůbec nevěří.

Sníh teď jako malé kapičky,
padají do zelené jarní travičky.
Vyrostlé kvítky kočiček,
teď hledí jak tisíce malých očiček.

Sněženky jako panenky,
obracejí své sukénky
a petrklíč jako jarní pán
otvírá jarní bránu dokořán.

Velikonoce
Proutky, stužky, pomlázky,
pěkné mašle na vlásky.
Koledníci chodí k nám,
za koledu vejce dám.

Slepičky a kuřátka,
ovečky i jehnátka,
ošatky plné vajíček,
náš velikonoční zajíček.

Sněženka
Mezi trávou mezi lístky
vykukují její kvítky,
bílé jako snížek bílý,
kvetou v trávě jako víly.

Kvítek jako zvonek mají,
celou noc se vycinkají
a stonek jako štíhlou nožičku
z něho pak vyrůstá spousty malých lístečků.

Na jaře hned vedle sebe
vyrostou jak spadlé z nebe.
A proto na sníh jako vzpomínku,
utrhnu si jednu křehkou sněženku.

Kamila Rybářová, 7. A

Zlatý déšť
Na větvích svítí jako zlatý třpyt,
ale nedá se zničit ani odkoupit,
u plotů nebo u nekonečných cest,
nedivte se, když ho tam uvidíte kvést!
Blýskne se jako hvězdička.
Není to strom ani kytička
Mezi svítivými kvítky totiž jsou
i zelené lístky, které nevadnou.
Není to pravda ani lež,
říká se mu totiž zlatý déšť.

Kamila Rybářová, 7. A

Velikonoce trochu jinak

V **USA** jsou velikonoční svátky již prakticky nenáboženským svátkem, takže mnoho amerických rodin se účastní jen velikonočního veselí okolo zdobení velikonočních vajíček v sobotu večer a jejich „lovu“ v neděli ráno. Podle dětských pohádek byla vajíčka během noci přinesena velikonočním zajíčkem a poschovávaná po domě a zahradě, aby počkala na děti, až se probudí.

V **Norsku** je, kromě lyžování v horách a malování vajíček, tradicí řešení vražd. Všechny velké televizní stanice vysílají kriminální a detektivní příběhy, jako je například Hercule Poirot Agathy Christie. Také noviny otiskují články, ze kterých mohou čtenáři zkusit odvodit, kdo je pachatelem. Samozřejmě také vychází mnoho knih. Dokonce i krabice od mléka bývají potištěny příběhy s vraždami.

Velikonoce v **Německu** začínají mší, která se koná v sobotu večer a pokračuje až do nedělního rána. Další tradicí je i „velikonoční oheň", kdy se nashromáždí staré vánoční stromky na předem vyhrazeném místě, a poté se podpálí. Celý tento proces má symbolizovat odstranění posledních zbytků zimy.

V městečku Oberammergau se tradičně koná pašijová hra, která vypráví o utrpení, ukřižování a smrti Ježíše Krista. V této šestihodinové hře účinkuje na 1200 herců. Děti hrají hru na „čokoládový polibek", která se hraje s čokoládovými bonbony ze želatiny a cukru. Cílem je spolknout co nejvíce bonbonů, aniž by vám ostatní stihli rozmazat čokoládu po tvářích.

Vítězem je ten, kdo sní nejvíce bonbónů a má nejčistší obličej.

Z internetu zpracovala
Natalie Kadeřábková, 6.B

Návod na zdobení velikonočních vajec

Vajíčko s potiskem od síťky
Potřebujeme:
1 vejce
barvu na vajíčka
síťku (třeba od pomerančů)
ocet
zavařovací sklenici
lžíci
gumičku
vařící vodu
Vejce omotáme síťkou a upevníme gumičkou. Do sklenice nalijeme vařící vodu, do ní přidáme pár lžic octa a nasypeme barvu. Potom to

zamícháme, pomalu do sklenice s barvou položíme vejce. Za chvíli vejce vyndáme a sundáme síťku. A hotovo...

Vajíčko s flitry
Potřebujeme:
1 vejce
několik barevných flitrů
lepidlo
a jestli chcete i nějakou tu stužku
Vezmeme vejce a začneme na něj postupně lepit flitry. Třeba je můžeme lepit do tvaru kytiček. A nakonec můžeme nalepit stužku na ozdobu.

Natalie Kadeřábková, 6. B

Zahrada v novém?

Jak jistě sami víte a vidíte, náš školní areál se stále vylepšuje k lepšímu. Část, která je určena pro sportovní vyžití opravdu vypadá již velmi pěkně a odpovídá potřebám různých kategorií dětí a mládeže. Úpravy probíhají podle plánu revitalizace Škola v zahradě – zahrada ve městě, z toho vychází i návrh projektu Zóna aktivního odpočinku u ZŠ Jílové u Prahy. V tom je ošetřena jako horní část areálu, tak i spodní část – školní zahrada a sad. Tato část je ve špatném neudržovaném stavu. Právě proto nyní pracujeme na přípravě žádosti o dotaci z MAS Posázaví z Programu rozvoje venkova ČR na období rozvoje 2007 – 2013. Připravujeme se na podání žádosti ze dvou fischí – 2 Poznejte to u nás - v rámci tohoto projektu bychom chtěli dokončit navrhovanou naučnou stezku Stromy ve městě, která by měla zázemí a východisko ve školní zahradě. A dále ve fischi 7 Myslíme na budoucnost – v rámci této bychom chtěli realizovat skaetové hřiště v horní části areálu a ve spodní vytvořit herní plochy pro ostatní generace. Na plánování budoucího vzhledu areálu se podílí i žáci školy, společně jsme se zamýšleli nad potřebami různých věkových skupin a vybírali realizovatelné návrhy. Držme si palce, abychom dobře vypracovali žádost a přesvědčili hodnotitele projektů o tom, že ty naše jsou nejlepší. Pěkné Jaro.

Květa Trčková

Kam s ním, s použitým olejem?

Základní škola využila nabídku společnosti PMI - Prague Management International, s.r.o, která se zabývá výzkumem a rozvojem alternativních obnovitelných zdrojů energie. Rostlinný olej představuje cennou průmyslovou surovinu využitelnou v energetice, dopravě, lesnictví, stavebnictví apod.
Proto se PMI v roce 2008 rozhodla organizovat sběr použitého rostlinného oleje z domácností žáků a školních jídelen, více na www.sberoleje.cz.
Podpořte tento ekologický projekt a sbírejte rostlinný olej z fritéz vaší domácnosti do 1,5 l PET lahví a přineste je do školy. Tam jej děti vymění za bodíky, které si nalepí do své sběratelské karty. Příslušné množství bodů si nakonec smění za odměnu odpovídající nasbíranému počtu bodů.
Neřešte tedy už tuto nerudovskou otázku a posílejte olej do naší základní školy.

Děkujeme vám za spolupráci.

Kateřina Krištůfková,
koordinátorka EVVO

